

Vent d'aram

Joan Vinyoli

Guarda'm dels ganivets

No pas tots els matins,
ni que sigui diumenge,
podem arrossegar una recolzada
d'heura estesa per terra amb crits magenta
vivíssims, blancs, vermells.
Ciclàmens, gotes precioses
de sang.

Guarda'm dels ganivets,
que pot passar que em trobi tallant tiges
de flors obertes a la nit, encara
molles de rou, ofertes,
i sols em quedin calzes de cascall.

Anem per l'avinguda de palmeres
fins a arribar al fortí
dels alts xiprers ferrissos,
com un manat de llances
cremant fosques al sol.

Mirem, ara, la runa dels voltants.